

Motion till riksdagen 2019/20:710

av **Josef Fransson m.fl. (SD)**

Polisbemanning på landsbygden

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att varje kommun ska ha rätt till en lagstadgad minimibemanning av poliser och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en parlamentarisk utredning bör tillsättas för att utreda om Polismyndighetens samlade byråkrati kan minskas och organisationen göras effektivare, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

Motivering

Det råder idag en stor och förmodligen tilltagande otrygghet på landsbygden när det gäller brottslighet som drabbar ensligt boende, ofta äldre människor och näringsidkare, på små orter.

Polisen har tidigare kartlagt ett 15-tal utländska kriminella nätverk som begår brott i Sverige och totalt tror polisen att det handlar om runt 1 500 personer som är aktiva och som begår brott. Ca 500 av dessa är hemmahörande i Litauen och 300 från Polen. Utöver dessa finns andra mindre grupper från Georgien, Vitryssland, Rumänien och Bulgarien. Alla dessa specialiserar sig självfallet inte på stölder och andra brott på landsbygden, men just glesbygdsbor är särskilt utsatta då polisen kan ha 1–2 timmars resväg vid ett larm, om det överhuvudtaget finns en ledig bil att skicka. Detta är ligorna självfallet medvetna om, varför de blir orädda och sällan bryr sig om huruvida de boende är hemma eller inte. I ett uppmärksammat fall för några år sedan blev ett äldre par brutalt ihjälslagna på sin egen gård och i ett annat uppmärksammat fall fick en äldre dam med en rullstolsbunden make freda sig och sina ägor med ett bollträ. Att stävja dessa ligor måste få hög prioritet.

För ett par årtionden sedan var den lokala polisstationen oftast en självklar del i kommunen. Med tiden har dock polisens verksamhet allt mer kommit att koncentrera sig kring landets storstadsområden, och på många platser har polisen kontor som endast

håller öppet några få timmar i veckan, om det överhuvudtaget finns ett kontor kvar. I mer glesbebyggda kommuner är bemanningen även procentuellt betydligt tunnare än vad fallet är i storstadsregionerna och de större städerna. I hela riket finns idag kring 20 000 poliser varav ungefär 17 000 är i tjänst. Resterande är av olika anledningar borta från tjänst t.ex. på grund av föräldradighet eller sjukskrivning. Detta innebär att det i genomsnitt finns en polis per 550 invånare, men storstadsregionerna har en högre koncentration av poliser än glesbygdsorter även i förhållande till befolkningsunderlaget.

Vi menar att alla medborgare har rätt till en viss nivå av polisbemanning i sin kommun då alla skattebetalare är med och betalar för polisen. Alla skattebetalare har rätt till en grundläggande service gällande poliser så att man har en rimlig möjlighet att få hjälp när man utsätts för brott, oavsett var man bor. Därför bör det införas en lägstanivå av poliser i varje kommun. I väldigt små kommuner löser man då bemanningen genom samarbete med grannkommunen för att få en fungerande enhet.

En övervägande del av poliskåren behövs i yttre tjänst och därför behöver polisens uppgifter renodlas, och byråkratin måste minimeras. En utredning bör ta sikte på behovet av chefspersonal, administration och dialogpoliser. En parlamentarisk utredning är att föredra.

Josef Fransson (SD)

Mattias Bäckström Johansson (SD)

Tobias Andersson (SD)